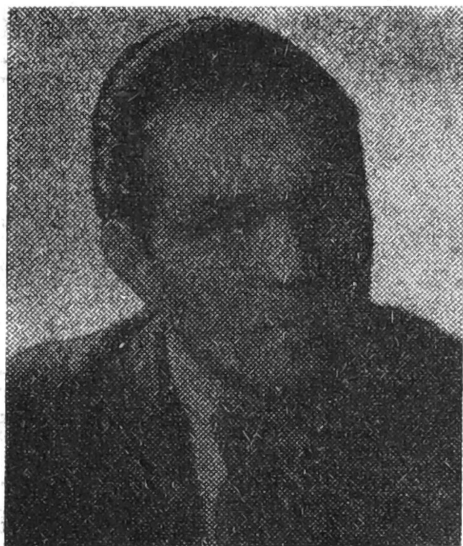

Wspomnienie o mgr. inż. Jarosławie Czarnobilu

Воспоминания о магистре инж. Ярославе Чарнобилу

M.Sc. Eng. Jarosław Czarnobil, Obituary

2 sierpnia 1982 r. zmarł we Wrocławiu mgr inż. Jarosław Czarnobil, emerytowany inspektor lasów państwowych. J. Czarnobil urodził się 14 XII 1906 r. w Stanisławowie. Szkołę powszechną ukończył w Stanisławowie, a w r. 1927 gimnazjum w Krakowie. W tym samym roku zapisał się na Wydział Lasowy Politechniki Lwowskiej. Ze względu jednak na ciężkie warunki materialne po ukończeniu pierwszego roku był zmuszony studia przerwać. Do 1931 r. pracował w Wydziale Rolnym Wojewódzkiego Urzędu w Stanisławowie, a następnie w tym samym roku wznowił studia na Politechnice, gdzie w roku 1934 otrzymał absolutorium.

1 IV 1934 r. rozpoczął pracę w Dyrekcji Lasów Państwowych we Lwowie w charakterze taksatora leśnego. W lutym 1937 r. otrzymał dyplom inżyniera leśnictwa. Od 1 V 1937 r. do 1 VII 1939 r. pracował w Nadleśnictwie Państwowym Tatarów D.L.P. Lwów w charakterze praktykanta techniczno-leśnego, a do 1 września 1939 r. w Nadleśnictwie Łuków D.L.P. Siedlce w charakterze adiunkta.

We wrześniu 1939 r. został zmobilizowany i wcielony do oddziałów pomocniczych generała Kleeberga w Kamieniu Koszyrskim. Po kapitulacji armii w październiku 1939 r. powrócił do poprzedniego swego miejsca pracy w Nadleśnictwie Łuków, gdzie od 1 V 1940 r. do sierpnia 1944 r. pełnił obowiązki nadleśniczego nowo utworzonego Nadleśnictwa Mordy.

W sierpniu 1944 r. podczas bytności w Warszawie został aresztowany przez Niemców i w charakterze zakładnika przetrzymywany w tzw. „Staufenkaserne” przy ul. Rakowieckiej, aż do chwili upadku Powstania Warszawskiego. Następnie, aż do wyzwolenia w r. 1945, ukrywał się w okolicach Warszawy.

Po wyzwoleniu w marcu 1945 r. zgłosił się natychmiast do nowo zorganizowanej Naczelnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Łodzi i 1 V 1945 r. został oddelegowany do pracy organizacyjnej na ziemię mazurskie do tworzącej się tam Dyrekcji Lasów Państwowych w Olsztynie.

16 V 1945 r. został mianowany nadleśniczym w Ządzborgu (obecnie Mrągowo), gdzie pracował do 31 X 1946 r. Od 1 XI 1946 r. do końca 1949 r. pracował na stanowisku inspektora w Dyrekcji Lasów Państwowych we Wrocławiu, od 1 I 1950 r. do 31 III 1951 r. jako inspektor w Ins-

pektoracie Kontroli Centralnego Zarządu Lasów Państwowych w Warszawie, od 1 IV 1961 r. do 19 I 1953 w Zielonogórskim Okręgu Lasów Państwowych w Żarach jako inspektor kontroli w Dziale Zagospodarowania Lasu, a od 20 I 1953 r. do 28 II 1954 r. jako inspektor w Rejonie Lasów Państwowych Lubsko. Z dniem 1 III 1954 r. został ponownie przez Ministerstwo Leśnictwa przeniesiony do pracy w OZLP we Wrocławiu, gdzie pracował kolejno na stanowiskach: inspektora kontroli technicznej, głównego inżyniera oraz kierownika technicznego w RLP w Wołowie, dyrektora RLP w Miliczu, następnie starszego inspektora ds. łowieckich, a od 16 XI 1968 r. do 31 XII 1971 r. inspektora obwodowego OZLP Wrocław.

1 I 1972 r. przeszedł na zasłużoną emeryturę.

Za wierną, sumienną i pełną oddania pracę w Lasach Państwowych został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz odznaczeniami resortowymi.

Mgr inż. J. Czarnobil był człowiekiem o szerokiej wiedzy leśnej, bogatym doświadczeniu zawodowym i dużych zdolnościach organizacyjnych.

Wymagający, obowiązkowy, realizujący z konsekwencją otrzymane zadania — cieszył się dużym autorytetem i zaufaniem wśród współpracowników i młodej kadry leśników, zwłaszcza tej z awansu społecznego, której zawsze chętnie służył swymi wskazówkami fachowymi, dobrą radą i pomocą w zagadnieniach zawodowych.

Główną dziedziną Jego zainteresowań była zawsze hodowla lasu, a zwłaszcza szkółkarstwo, nasiennictwo, łowiectwo oraz umiłowana przez niego przyroda ojczysta, a zwłaszcza flora leśna. Kultura współżycia, koleżeńskość, życzliwość dla ludzi, wrażliwość na niesprawiedliwość oraz ideowy stosunek do zawodu leśnika i lasu zjednały mu szacunek w środowisku oraz trwałą przyjaźń tych, z którymi pracował.

Edward Bartol